

bil leta 1969 član Vestnikovega uredniškega odbora z glavnim urednikom Tinetom Orlom in v Vestniku objavil tudi tri članke.

Naj le še ponovim Kermavnerjeve besede iz njegovega drugega članka (»Prepričan sem bil, da bodo po tej objavi sprejeli tega Havlička

v svojo evidenco naši umetnostni zgodovinarji.«) in pa svoje izpred sedmih let: »Vesel bom, če bo spodbuda botanika, ki se zaveda svoje področne nekompetentnosti, vzklila v plodno zanimanje poklicnega umetnostnega zgodovinarja.«

Samota

Kot gams pod steno pase se samota,
ta nedosežna, prava – res samota.
Neskončna se modrina pne nad nama,
tam zgoraj kot oblak lebdi samota.
In ko že misliva, da res sva sama,
se veter zgane – vztrepeta samota.
Povzpneva se po skalnati stezici,
stopinj nobenih, kaže pot samota
navzgor, v neznano, k slutnji o resnici.
Resnica je ... resnica je samota.

Mojca Luštrek

Mavrica

Znad mokrih, s soncem obsijanih streh
se pne v čarobnem loku kakor smeh,
ki solze je premagal. Z njo dosežem
planine kamniške – ne po poteh,
po mavrici se vzpnem, svoj voz naprežem,
do Brane in Planjave, do obeh
varuhinj Sedla, skoz svetlobo sežem.
Megllice se kadijo iznad leh,
ko z vrha se ozrem; ves svet obsežem
s pogledom, s čarno mavrico v očeh.

Mojca Luštrek